

Silvester – 31.12.2019

Niet sa čoho báť

Za lásku, ktorú sme mohli prijať v tomto odchádzajúcom roku Ti, Pane náš, z celého srdca ďakujeme. Ty si nás v ňom sprevádzal svojim slovom, požehnaním, naprával v hriechoch, posilňoval v skúškach, naplňal dobrom a milosrdenstvom. Preto prosíme: neopušť nás ani v tento posledný deň roku a daj nám, s Tvojou pomocou, prejsť do roku budúceho, aby sme Ťa mohli chváliť a zvelebovať naveky.

Lukáš 12:32 „*Neboj sa, malé stádočko, lebo zaľúbilo sa vášmu Otcovi dať vám kráľovstvo*“.

Vedeli ste o tom, že deti sa samé od seba neboja? **Strach príde až vtedy, keď s ním majú osobnú skúsenosť alebo vtedy, keď ich na dôvod k obavám upozornia iní.** Napr. dieťa sa tmy nebojí, kým mu rodič nepovie: nechod' do tej tmy, je to nebezpečné alebo je tam strašidlo atď. Jednoducho strach nie je prirodzenou súčasťou detského sveta, kým to my, dospelí, svojimi obavami nenarušíme.

Samozrejme treba povedať, že **pocit strachu je občas darom.** Keď sa dieťa bojí výšok alebo horúcej pece, nebude sa púšťať do týchto dobrodružstiev. Strach nás chráni pred nebezpečenstvom a upozorňuje nás, že v tomto svete nie je všetko v poriadku, že sa občas skutočne treba báť a byť tým pádom ostražití. Práve strach nás zvykne ochrániť od pádu, od sklamaní či pred smrťou.

Na strane druhej: **strach nás paralyzuje.** Prichádzame o možnosti, zážitky, plnenie snov, sme osamelí a často aj depresívni, lebo nás strach zväzuje. Nedovolí nám vyjsť z ulity a tak sa dusíme vo svojich vlastných myšlienkach, pocitoch a možnostiach, učíme sa žiť v – sebou stanovených – hraniciach a nedôvere aj voči dobrému. Strach nám dokáže zničiť aj život.

Naučili sme sa báť: o seba, o blízkych, o prácu, o finančnú stabilitu, o budúcnosť. Bojíme sa seba, ľudí, neistoty, budúcnosti... A to sa prenieslo aj do vzťahu s Pánom Bohom. Iste **On je Boh a my sme ľudia a určitá bázeň tu má svoje miesto. Ale nie strach.** Veď aj apoštol Ján pripomína: „*V láske niet strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, pretože príčinou strachu sú úzkosti pred trestom a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske*“ (1 Jána 4:17n).

V tomto roku, s ktorým sa lúčime, sme **zažili situácie, ktoré nám do života priniesli strach,** úzkosť, bolesť, paranoju. Lebo sme zažili chvíle, na ktoré by sme najradšej zabudli. Ale v uplynulom roku **sme zažili aj také obdobia, keď sme sa ničoho a nikoho nebáli,** keď sme boli odvážni a šťastní, lebo sa nám darilo.

V tejto premenlivosti života nám znejú slová Pána Ježiša, ktoré povedal svojim učeníkom v súvislosti s pozemským životom. Hovoril o tom, že **v tomto svete nemáme nijaké istoty a to v nás vyvoláva strach, obavy, ustarostenosť a nepokoj.**

Pán Ježiš hovoril o oblečení, jedení a pití ako o základných potrebách každého človeka. Dnes možno nemáme strach o to, že by sme si nemali čo obliecť, vďaka Bohu máme čo jesť a piť. A predsa sme v neistote: čo ak stratíme prácu? Čo ak dvihnú ceny energií a potravín? Čo ak si budem musieť zobrat' úver a nebudem ho môcť splácať? Čo ak sa o mňa rodina nebude môcť postarať a skončím na staré kolená na ulici? Čo ak.... Týmito starosťami sa však neumárajú len obyčajní či chudobní ľudia, ale nedostatok vyvoláva strach aj u bohatých (možno ešte častejšie), pretože sa boja, že všetko stratia. Navykli si na nejaký štandard a obávajú sa, že ho nebudú dosahovať a stanú sa chudobnými.

Preto, že tu na zemi nikdy nemôže byť človek spokojný, pripomína nám Ježiš oveľa dôležitejšiu pravdu. **Na rozdiel od tohto sveta, kde nám stále niečo chýba, nám ponúka svet budúci, kde budú naplnené všetky naše potreby vo vrchovatej miere.** Preto sa nám prihovára slovami, ktoré sa v Biblii nachádzajú v rôznych obmenách 365 krát. Na každý deň nám znejú tieto úchvatné slová, ktoré majú svoj dôvod v nebeskom Otcovi: neboj sa.

Nemáme sa báť hoci v tomto svete veľa neznamenáme. Či už ako jednotlivci alebo ako cirkev. Občas sme fakt ustráchaní, že nás tí veľkí, silní, bohatí prevalcujú, že tí arogantní budú mať na vrch a bezbožníci nás zničia. No my máme Pána Boha, ako nebeského Otca, a preto sa nemusíme ničoho a nikoho veľkého báť. Akurát som čítala jeden citát: „nehovor ľudom o tom, že problémy sú veľké. To každý vie. Ale radšej ľudom povedz, že Boh je veľký, to vie málokto“. A toto by sme si mali opakovať aj my. Sústrediť sa nie na to, čo nás ohrozuje, ale na Toho, ktorý nás chráni. Preto nebojme sa, hoci sme len bezbranní, slabí a občas sa cítime opustení.

Náš Otec nám totiž z lásky dáva svoje kráľovstvo. **Ako opak nedostatku v tomto svete sa nám javí hojnosť v Božom kráľovstve. Tam je dostatok všetkých dobrých darov a to z jediného prostého dôvodu: v Božom kráľovstve je Boh.** A kde je On, má človek všetko, čo potrebuje. Hoci žijeme tu na zemi, toto kráľovstvo sa nám už teraz v Kristovi zjavuje a my sme sme vyznávať: *„všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje. Mój Boh uspokojí všetky naše potreby podľa svojho bohatstva v sláve Krista Ježiša. Tým, ktorí milujú Boha všetky veci slúžia na dobré...“* atď.

Na nebi máme Otca, ktorý je náš a my sme Jeho. On je taký rád, že nás má, že Mu patríme, tak veľmi nás miluje, že si zobral za svoj cieľ: dať nám kráľovstvo. Už sme jeho súčasťou, ale naplno budeme vo večnom živote. A preto sa v tomto svete nemáme báť, pretože tam nás čaká niečo oveľa lepšie a krajšie. Lebo tam je náš Boh, náš domov, naša vlasť a my sa tam, z Božej milosti, dostaneme. ***Kiežby sme sa nenechali premôcť strachu, ale skôr láske, v ktorej je istota: istota, že sme Bohom milovaní a to úplne stačí k tomu, aby sme mali všetko, čo potrebujeme, ale aj omnoho viac.***

Neboj sa, ty, ktorý sa cítiš malý, slabý, opustený, hriešny, lebo máš svojho Boha. Áno, On je tvoj Boh a s Ním si môžeš byť istý Jeho kráľovstvom. Tam, kde je tvoj Kráľ je totiž všetko, čo potrebuješ k časnému i večnému životu. Amen.